

Hämärä metsän hiljalleen peittää, kuun kalpea helmi taivaalla loistaa. Metsä varjonsa mustat niitylle heittää, järven pinta tähtien valon toistaa. Sirkat sirittää hiljaa kesäyössä, pöllö yksin oksaltaan huhuilee. Muurahaiset on ainaisessa työssä; joku nimeä rakkaansa pimeyteen huutelee. On yössä hämärässä vilskettä, vilinää. Yöperhoset tanssivat kuutamolla. Kaukaa kuuluu tiukujen kilinää, on ikävä tällöin yksin olla. Pian laskeutuu metsään autius ja hiljaisuus, tienoo öinen on äänetön. Luontoon piiloutuu suloinen salaisuus; enää huokaa kelopuu lehdetön.